

ikke var saa betydelig, at den burde slaas op til en Rigsretsanklage. Hvad Betalingen af Sagføreromkostningerne angaar, mente Venstre ikke, at disse skulde være udredet af de paa-gældende selv, men man maatte misbillige, at Udgifterne var afholdt af Kødeksportkassen i Stedet for ved særlig Bevilling.

Fibiger gjorde Rede for Det konservative Folkepartis Synspunkter: Sagen var for ubetydelig som Grundlag for en Rigsretstilltale og syntes heller ikke i og for sig at berettigede dertil. Derimod havde det været rigtigt, om Ministeren, efter at det ved Dommen var fastslaaet, at der var forskellige misvisende Ting i den i sin Tid af Eksportudvalget givne Redegørelse, havde udtalt en Beklagelse af, at han havde sagt god for Ting, som han i Virkeligheden ikke havde undersøgt, og som viste sig ikke at kunne staa for en nærmere Undersøgelse. Betalingen af Sagføreromkostningerne af Eksportkassens Midler maatte de Konservative misbillige i aller-højeste Grad.

Oluf Pedersen, som talte paa Retsforbundets Vegne, fandt det urigtigt, at Landbrugsministeren tolkede sin Opfattelse i Skrivelsen af 31. Juli 1935, men han kunde ikke se noget straffbart deri. Eksportørerne burde have haft Lov til selv at betale deres privat engagerede Sagfører, medens det offentlige betalte den Sagfører, som var engageret til at varetage baade Eksportørernes og de andre Medlemmers Interesser. Der kunde i denne Sag være Tale om at drage Landbrugsministeren til Ansvar parlamentarisk, medens der ikke forelaa noget som helst Grundlag for at drage Ministeren juridisk til Ansvar.

Aksel Larsen fastholdt det tidligere fra kommunistisk Side hævdede Synspunkt, at man ikke behøvede at bringe Sagen for Domstolene, men at Regeringen maatte have Magt og Myndighed til at foretage en virkelig upartisk, gennemgribende Undersøgelse af Sagen paa anden Maade. Ved den benyttede Fremgangsmaade havde man leveret det gunstigste Agitationsmateriale i Hænderne paa fascistisk indstillede Kredse. Det store Ansvar, som Ministeren havde paadraget sig, egnede sig efter Kommunisternes Mening ikke til Bedømmelse for Rigsretten, og de vilde stemme imod Forslaget, uanset om dette juridisk maatte være mere eller mindre urimeligt.

Efter at Ordføreren for Forslagsstillerne paa ny havde udtalt sig, veksledes en Række korte Bemærkninger, hvorunder flere Talere fra konservativ Side opfordrede Landbrugsministeren til at udtale sig om, hvorvidt han beklagede, at den Redegørelse, han i sin Tid gav Folketinget, havde vist sig ikke at være rigtig paa alle Punkter, uden at Ministeren dog atter tog Ordet. *Christmas Møller* fremsatte da følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen: